

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. Омуртаг, 21.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ОМУРТАГ в публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ

при участието на секретаря Диянка Б. Константинова
като разгледа докладваното от БОРИС Д. ЦАРЧИНСКИ Административно
наказателно дело № 20223510200221 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Т. Р. С. от гр. *** против Наказателно постановление № 18-32 от 08.08.2022 г., издадено от Началника на отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав“ - Русе, към ГД „РК“ при ИАРА, с което на жалбоподателя, на основание чл. 66, ал. 3 ЗРА е наложена глоба в размер на 400 лева, за нарушение по чл. 24, ал. 5 ЗРА.

Считайки НП за неправилно и незаконосъобразно жалбоподателят моли същото да бъде отменено. В подкрепа на тези твърдения се релевират доводи, че има разминаване в квалификацията на деянието – в АУАН тя е по чл. 24, ал. 6 ЗРА, а в НП е по чл. 24, ал. 5 ЗРА. Жалбоподателят счита, че по този начин е нарушено правото му на защита. Твърди също, че е изтекъл срока за съставяне на АУАН по чл. 34, ал. 1, т. 3 ЗАНН.

В с.з. жалбата се поддържа от пълномощника на жалбоподателя – адв. И. И.. Същият в допълнение към изложеното в жалбата твърди, че не може единствено на базата на самопризнания да бъде съставян АУАН, доколкото липсват установени риболовни уреди, както и констатация от свидетели, че в тъмната част на предходния ден е извършен риболов. Моли да му бъдат присъдени разноските по делото.

Ответната по жалбата страна ИАРА, ГД „РК“, отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав“ - Русе, редовно призована, се представлява от юрк. С.Ж.Юрк. Ж.моли жалбата да бъде отхвърлена и издаденото от ИАРА

НП да бъде потвърдено. Твърди, че самопризнанието е царица на доказателствата, а по делото ясно е установено, че жалбоподателят сам си е признал за нарушението. Счита, че разминаването в квалификацията на деянието не е съществено процесуално нарушение, доколкото и в двете разпоредби става въпрос за незаконен нощен риболов и това е явна фактическа грешка, която е поправена с НП. Счита, че е неоснователно твърдението на жалбоподателя за пропуснат срок за издаване на АУАН и НП, доколкото в случая АНП е образувано след като прокурора е отказал да образува наказателно производство и преписката е препратена на наказващия орган. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна адвокатско възнаграждение.

Районна прокуратура - гр. Омуртаг, не изпраща представител по делото и от името ѝ не е взето становище по същото.

Жалбата е подадена в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

ДП № 8/2022 г. по описа на РУ – Омуртаг, преписка № 46/2022 г. по описа на РП – Търговище е образувано за това, че на 08.01.2022 г. в рибостопански води на яз. Ястребино чрез използване на 2 бр. риболовни мрежи са уловени 25 бр. риби от вида „шаран“, 57 бр. риби от вида „каракуда“, 15 бр. риби от вида „сулка“ и 9 бр. риби от вида „костур“ – престъпление по чл. 238, ал. 2, т. 2 НК. В хода на досъдебното производство, на 15.02.2022 г. бил разпитан жалбоподателя Т. Р. С. в качеството си на свидетел. В протокола от същия разпит е записано, че Т. С. отишъл за риба на 08.01.2022 г. на язовир Ястребино на смрачаване. От предния ден той бил оставил жива стръв на шишета и отишъл да провери дали нещо не му е клъвнало. Като слязъл да провери въдичките видял на около стотина метра от него, че има две лодки във водата, като в първата имало двама човека, а в другата един човек. Като го видели тези хора запалили лодките и потеглили навътре към стената. Като взел едното си шише, С. тръгнал към другата въдичка на около 20-30 метра встрани и там видял два чувала на брега. Като ги отворил видял, че в тях има мрежа с риби и решил да ги натовари в автомобила си, като мислел да ги предаде на полицията в гр. Шумен.

Административнонаказателното производство срещу жалбоподателя е образувано след като с Постановление от 13.05.2022 г. на РП – Търговище, ТО - Омуртаг е прекратено наказателното производство по ДП № 8/2022 г. и същото е изпратено на ИАРА, отдел „РК – Централен Дуна“ – Русе за налагане на административни наказания. На 09.06.2022 г. е съставен АУАН № 0031825, за това, че във връзка с протокол за разпит от 15.02.2022 г. в РУ – Омуртаг на лицето Т. Р. С. и дадените от него показания се констатира, че на

08.01.2022 г. на смрачаване е извършил риболов на яз. Ястребино на въдици, които са били поставени от предния ден, представляващи 2 бр. шишета с корда и кука с поставена на нея жива стръв (малки рибки – таранки), като с това си действие лицето Т. Р. С. е извършил нощен риболов в нарушение на чл. 24, ал. 6 ЗРА.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и оспореното наказателно постановление, с фактическо описание на деянието, почти идентично с това, съдържащо се в АУАН, като единствено е пропуснато, че на 08.01.2022 г. Т. С. е извършил риболов „на смрачаване“ и че е извършил „нощен риболов в нарушение на чл. 24, ал. 6 ЗРА“. Също така, в НП думата „таранки“ е подменена със „сребриста каракуда“, а квалификацията на нарушението е вече по ал. 5 на чл. 24 ЗРА. С НП на жалбоподателя е наложено на основание чл. 66, ал. 3 ЗРА глоба в размер на 400 лева за извършено административно нарушение на чл. 24, ал. 5 ЗРА.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства, съдът намира, че следва да бъдат изведени следните правни изводи:

Настоящото производство е от административнонаказателен характер. Същественото при него е да се установи спазена ли е процедурата по съставяне на акта за установяване на извършеното административно нарушение; съставеният акт съдържа ли императивно определените в закона реквизити; актът връчен ли е на нарушителя и правилно и законосъобразно ли е оформено връчването; компетентността на актосъставителя; има ли извършено деяние, което да представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, дали това деяние е извършено от лицето, посочено в акта като нарушител, и дали е извършено виновно (умишлено или непредпазливо); наказателното постановление издадено ли е при спазване на императивните разпоредби за съдържание, реквизити и срокове. Това са процесуални предпоставки, за които съдът следи служебно, независимо от основанията сочени от жалбоподателя.

Настоящият състав на съда счита, че както АУАН, така и наказателното постановление не отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и 5 от ЗАНН, респ. на чл. 57, ал. 1 т. 5 и 6 от ЗАНН, тъй като нито в АУАН, нито в НП са посочени обстоятелствата и действията, с които лицето е извършило административното нарушение, а квалификацията на деянието е променена от чл. 24, ал. 6 ЗРА по АУАН на чл. 24, ал. 6 ЗРА в НП, което прегражда и възпрепятства процесуалното право на защита на наказаното лице. В АУАН е описано, че живата стръв, на която лицето е осъществявало риболов е била „малки рибки – таранки“, а в НП е записано, че стръвта е била „сребриста каракуда“. Разпитан в съдебно заседание, актосъставителят Р. К.заяви, че актът е съставен изцяло въз основа на показанията, дадени в качеството на свидетел на Т. С. по ДП № 8/2022 г. по описа на РУ – Омуртаг. В тези показания Т. С. не заявява каква е стръвта, която твърди, че е ползвал за въдиците, като не става ясно как е установил тези обстоятелства съставителя

на акта, а впоследствие и наказващия орган.

По отношение на промяната на квалификацията на деянието, следва да се посочи, че същата е извършена при съществено нарушение на процесуалните правила и дори само на това основание НП следва да бъде отменено. Дори представителя на наказващия орган твърди в съдебно заседание, че наказаното лице е осъществило нощен риболов и затова му е съставен акт, а промяната е плод на фактическа грешка, доколкото и двете разпоредби се отнасяли до нощен риболов. Действително, АУАН е съставен за незаконен нощен риболов - нарушение на чл. 24, ал. 6 ЗРА, според който: „любителският риболов през тъмната част на денонощието се разрешава само от брега през всички дни на седмицата в периода от 1 април до 1 ноември, извън периода на забраната по чл. 32, ал. 1 и само в рибностопански обекти по чл. 3, ал. 1, т. 1 и 2, определени по реда на ал. 9“. В издаденото въз основа на този акт НП е вписана като нарушена от лицето друга разпоредба – чл. 24, ал. 5 ЗРА, според която: „любителският риболов през светлата част на денонощието се разрешава през всички дни на седмицата, извън периода на забраната по чл. 32, ал. 1“. Следователно с издаденото НП, жалбоподателят не е наказан за незаконен нощен любителски риболов, а за незаконен любителски риболов през светлата част на денонощието. Именно затова и в текста на НП е изпуснат изразът „на смрачаване“, който присъства в АУАН. При всички изложено дотук следва да се посочи, че в случая не става въпрос за явна фактическа грешка, която е допуснал актосъставителя при съставянето на акта и наказващия орган е поправил същата с издаденото НП, а става въпрос за преквалификация на деянието, както фактически, така и като цитирани законови разпоредби, които са нарушени. Подобна преквалификация би могла да бъде извършена в хода на административнонаказателното производство, но чрез издаването на нов АУАН, който отново да бъде връчен на лицето и му бъде дадена възможност за депозиране на обяснения и възражения.

Дори да бъде приета подобна преквалификация на деянието за допустима, то следва да се посочи, че фактическата обстановка се базира единствено на показания, дадени от нарушителя като свидетел по досъдебно производство. Съгласно чл. 53, ал. 2 ЗАНН наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В случая извършването на нарушението не е установено по безспорен начин. Досъдебното производство, в което нарушителят е бил разпитван е водено за престъпление по чл. 238, ал. 2, т. 2 НК, като Т. С. е било едно от лицата, за което са събрани доказателства дали е извършило такова деяние по делото. След като са били събрани данни, че по отношение на С. няма влезли в сила две или повече наказателни постановления по ЗРА, както изисква цитирания престъпен състав, производството е било прекратено. Макар да е разпитан като свидетел по това досъдебно производство Т. С., то този разпит е имал за цел да установи дали

и защо е бил на яз. Ястребино на процесния ден. С. в разпита си обяснил, че действително е бил на яз. Ястребино, но не за да лови риба с мрежи, а за да извършва любителски риболов с въдици с жива стръв. Никъде в хода на воденото наказателно производство, а и впоследствие в хода на административнонаказателното производство не се установява С. да е поставял въдици с жива стръв до язовира и да е прибрал уловената с тези въдици риба. Не се доказва и в коя част на денонощието е извършвал този риболов. Не са намерени въдици в автомобила, с който се е движил С., нито са намерени такива около язовира. Няма и разпитани свидетели, които да са видели както поставянето на въдиците, така и прибирането им от С., което той твърди в показанията си. Направеното самопризнание за извършено нарушение от свидетел по наказателно производство, не може да бъде единственото доказателство при наказването му за това нарушение. Основателно е възражението на процесуалния представител на жалбоподателя, че НПК се прилага субсидиарно в производствата по ЗАНН и според настоящия съдебен състав разпоредбата на чл. 116, ал. 1 НПК намира съответно приложение и към конкретния случай, като административното нарушение и наказателното постановление не могат да се основават единствено на самопризнанията на наказаното лице.

Предвид горното се налага извода, че съставения акт за административно нарушение е незаконосъобразен, а оттам и издаденото въз основа на него постановление - процесното НП, е издадено в противоречие с процесуалния закон, явява се незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

При този изход на спора, право на разноски се поражда за жалбоподателя, чиято жалба е основателна. От процесуалния представител на жалбоподателя е представен договор за правна защита и съдействие и е направено искане за присъждане на сторените в производството разноски. Така направеното искане е основателно и следва да бъдат присъдени направените от жалбоподателя разноски на С.ст от 400 лева за адвокатско възнаграждение. Направеното от ответната по жалбата страна възражение за прекомерност е неоснователно, тъй като размерът на претендираното адвокатско възнаграждение е минималния предвиден, съгласно чл. 18, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 18-32 от 08.08.2022 г., издадено от Началника на отдел „Рибарство и контрол – Централен Дунав“ - Русе, към Главна Дирекция „Рибарство и контрол“ при Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, определен за длъжностно лице по реда на чл. 91,

ал. 4 ЗРА, с което на Т. Р. С. , ЕГН ***, с адрес: ****, на основание чл. 66, ал. 3 ЗРА му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева (четиристотин лева), за нарушение на чл. 24, ал. 5 ЗРА, **КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури, БУЛСТАТ 000649519, със седалище и адрес на управление: гр. Бургас, ул. „Княз Александър Батенберг“ № 1, представлявано от В.Х.С.– изпълнителен директор, да заплати на Т. Р. С. , ЕГН ***, с адрес: *** сумата от 400 лева, представляваща сторените разноски за адвокатско възнаграждение по делото, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, във връзка с чл. 143, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 18, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 1 от НМРАВ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - Търговище в четиринадесетдневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Омуртаг: Борис Д. Царчински